

Meningsforskelligheder om. Til at besvare det Spørgsmaal, om man kan faa det udført som en frivillig Sag alle Vegne, mangler der imidlertid vistnok det statistiske Materiale. Der har aldrig for Ministeriet været rejst Spørgsmaal i den Retning, saa jeg maa næsten tro, at man har hjulpet sig uden at behøve at recurrere til Tvang, og hvis det kan gaa paa den Maade, synes jeg rigtig nok, at det utvivlsomt er bedre. Derimod er der aldeles ikke fra min Side udtalet nogen almindelig Dom om, at de tvungne borgerlige Ombud blive røgtede slet eller deslige. Det har naturligvis heller ikke været Plejehjemsforeningernes Mening at sige noget som helst i den Retning; de have kun sagt, at det efter deres Mening var bedre, om det kunde gaa ad Frivillighedens Vej. Det har været mine Bestræbelser med Lovforslaget ikke at gaa de kommunale Raad for nær. Det omtalte Andragende gik jo egentlig ud paa at gaa dem lidt nærmere paa flere Punkter, f. Eks. ved at indføre den Regel, at Kommunerne skulde flytte Plejebørnene, naar Tilshynet forlangte det, men saa vidt har jeg ikke villet gaa, idet jeg mener, at man bør fastholde det Hovedprincip, at Kommunalraadet er den raadende, den, der har den øverste Myndighed i Sagen. Derimod synes jeg ikke, at det er at gaa Kommunalraadene for nær at forlange, at de skulle høre Tilshynet, førend de anbringe et Barn i Pleje. Det synes jeg ikke er at gaa dem for nær, og det vil vistnok i mange Tilfælde kunne gøre betydelig Nytte. Heller ikke synes jeg, at det er at gaa Kommunalraadene for nær at forlange de omtalte Indberetninger. Dette er jo for øvrigt en af de Ting, der kom ind i det andet Ting, og det blev motiveret dermed, at det var en Slags mild Tvang paa Kommunalraadene til dog at gøre noget i Retning af at opfylde Loven, og at det ingen Skade var til, at de saaledes en Gang om Aaret bleve huskede paa, at nu skulde de til at erklære sig om Varetagelsen af dette Sværv, idet det da vilde være alt for flovt for dem at maatte sige: Vi have ingen Ting gjort. — Med Hensyn til § 2 vil jeg bemærke, at det ikke var Meningen med denne Ændring, som ligeledes skriver sig fra Landstinget, at Personer, der have Plejebørn, skulle være nøbde til at afgive dem, fordi de modtage Fattighjælp. Bestemmelsen er derfor ogsaa klavuleret saaledes, at disse Personer kun ikke maa modtage noget Plejebarn. Altsaa naar de have Fattighjælp, maa der ikke gives dem Tilladelse til at modtage Plejebørn, men have de Plejebørn i Forvejen, er det ikke Meningen, at de absolut

skulle miste dem, fordi de blive nødsagede til at søge til Fattigvæsenet ved en eller anden Lejlighed. — Med Hensyn til Færøerne vil jeg bemærke, at Grunden til, at Loven ikke foreslaas gjort gældende for Færøerne, ligesom den tidligere Lov ikke heller var det, er paa den ene Side den, at Plejeforholdene ikke spille nogen synderlig Rolle der, og at paa den anden Side Naturforholdene medføre, at et virksomt Tilshyn vil blive meget besværligt. Derfor er der heller ikke fra de ærede Medlemmer i det andet Ting, som repræsenterer Færøerne eller have levet der, fremkommet noget som helst Ønske om, at Loven skulde udstrækkes til Færøerne. For Resten er dette naturligvis et Spørgsmaal, som jeg i og for sig slet ikke har noget imod at gaa ind paa, hvis de Mænd, der ere Repræsentanter for Færøerne, maatte mene, at der var Grund til at udvide Loven dertil. Men jeg tror, som sagt, at man ikke har følt nogen Trang dertil, fordi Plejebørnsforholdene deroppe ikke spille nogen synderlig Rolle.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Clausen): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Torsdag den 7de Februar Kl. 1, og Dagsordenen er da:

- 1) Valg af Formand, Viceformand og Sekretærer for de følgende 4 Uger.
- 2) Tredje Behandling af:
Forslag til Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøgte Telegraf- og Telefonledninger.
- 3) Anden Behandling af:
Forslag til Lov om Tilshyn med Plejebørn.

Mødet hævet Kl. 1.45.